

Sygn akt: I C 89/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 grudnia 2015 r.

Sąd Rejonowy w Kościerzynie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący : SSR Magdalena Lemańczyk-Lis

Protokolant : sekr. sądowy Karolina Stępińska

po rozpoznaniu w dniu 2 grudnia 2015r. w Kościerzynie na rozprawie

sprawy z powództwa H. M.

przeciwko Towarzystwu (...) S.A. w W.

o zapłatę

I. Oddała powództwo.

II. Zasądza od powódki na rzecz pozwanego kwotę 4117zł tytułem zwrotu kosztów postępowania.

III. Zasądza od powódki na rzecz Skarbu Państwa Sądu Rejonowego w Kościerzynie kwotę 468,99zł tytułem zwrotu wydatków poniesionych tymczasowo przez Skarb Państwa.

Sygn. akt I C 89/15

UZASADNIENIE

Powódka H. M. w pozwie z dnia 14.11.2013r. domagała się zasądzenia od pozwanego Towarzystwa (...) SA z siedzibą w W. kwoty 60.000 zł tytułem zadośćuczynienia wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 18.04.2013r. do dnia zapłaty oraz kwoty 68,83 zł tytułem odszkodowania wraz z ustawowymi odsetkami od dnia wytoczenia powództwa do dnia zapłaty.

W uzasadnieniu powódka wskazała, że w dniu 13.03.2013r. w H. na terenie gospodarstwa rolnego (...) doszło do wypadku. Powódka przewróciła się i doznała złamania dolnej kończyny. W dniu 18.03.2013r. powódka poddana została leczeniu operacyjnemu kończyny. Po operacji powódka przez trzy miesiące wymagała stałej opieki osób trzecich, gdyż nie była w stanie samodzielnie wykonywać żadnych codziennych czynności. Poruszała się tylko przy pomocy kul łokciowych. Obecnie, mimo zakońzonego leczenia, powódka nadal odczuwa dolegliwości bólowe, po operacji pozostała widoczna blizna (15 cm). W związku z krzywdą jaką poniosła powódka, zwróciła się ona do ubezpieczyciela o wypłacenie stosownego zadośćuczynienia za doznane cierpienia fizyczne i psychiczne. Ubezpieczyciel odmówił jednak przyznania wypłaty argumentując, że nie można przypisać winy właścicielowi gospodarstwa rolnego za nieodśnieżenie prywatnej posesji. Powódka nie zgadza się ze stanowiskiem pozwanego, którego odpowiedzialność wynika z art. 50 ustawy z dnia 22.05.2003r. o ubezpieczeniach obowiązkowych (...). Właściciel gospodarstwa rolnego posiadał bowiem ważne ubezpieczenie OC rolników i ponosi odpowiedzialność za zdarzenie na zasadzie ryzyka. W tym stanie rzeczy powództwo jest uzasadnione.

(k- 2-9- pozew)

W odpowiedzi na pozew pozwany Towarzystwo (...) SA z siedzibą w W. wniósł o oddalenie powództwa.

W uzasadnieniu pozwany podniósł, że odpowiedzialność ubezpieczyciela ma charakter akcesoryjny, a ubezpieczenie nie obejmuje całej odpowiedzialności cywilnej osób objętych ubezpieczeniem, lecz przedmiotem ubezpieczenia jest jedynie odpowiedzialność za szkody związane z posiadaniem gospodarstwa rolnego, co z kolei oznacza, że ubezpieczyciel nie będzie odpowiadał za szkody związane z prowadzeniem przez ubezpieczonego innej działalności niż rolnicza, czy też ze sferą jego życia prywatnego. Powódka pośliznęła się na terenie należącym do jej ojca, którego odwiedzała w celach prywatnych, a nie w związku z prowadzonym przez niego gospodarstwem rolnym. Szkada, jakiej doznała powódka, nie miała związku z ruchem gospodarstwa rolnego, a zatem roszczenie powódki jest bezzasadne.

(k-43-48 - odpowiedź na pozew)

W toku postępowania powódka zmieniła swoje roszczenie w ten sposób, że obok zgłoszonego roszczenia o zapłatę, wniosła dodatkowo o ustalenie odpowiedzialności pozwanego za przyszłe następstwa zdarzenia z dnia 13.03.2013r.

(k-158- pismo procesowe powódki)

W odpowiedzi na powyższe pozwany wniósł o oddalenie żądania powódki także w zakresie rozszerzonego powództwa (k-163, 202).

Sąd ustalił, co następuje:

W dniu 13.03.2013r. w H. na terenie gospodarstwa rolnego (...) doszło do wypadku, w wyniku którego poszkodowaną została H. M.. W tym dniu H. M. udała się wraz z małoletnią córką w odwiedziny do mieszkających na gospodarstwie teściów. Zazwyczaj do domu teściów dochodziła główną drogą. Tego dnia jednak wybrała przejście przez gospodarstwo na skróty, tzw. drogą wewnętrzną- gospodarczą, służącą jako przejście do maszyn rolniczych i stodoły, z którego mieszkańcy gospodarstwa korzystają kilka razy dziennie. Droga ta przebiega po lekkim skosie. W dniu zdarzenia na ziemi leżała cienka warstwa śniegu. Przejście nie było odśnieżone, nie było też posypane piaskiem. Pod śniegiem znajdowała się cienka warstwa lodu. Przechodząc tą drogą H. M. pośliznęła się i upadła. Nie była w stanie samodzielnie się podnieść, gdyż odczuwała silny ból prawej nogi. Po chwili na podwórzu wyszła córka H. M., która zaalarmowała rodzinę. Teściowa poszkodowanej i teść jej szwagra pomogli jej przedostać się na werandę domu, skąd zadzwoniono po pogotowie. Po przewiezieniu H. M. do Szpitala (...) w K. przeprowadzono niezbędne badania, wskutek czego skierowano poszkodowaną na zabieg operacyjny z powodu złamania dalszej części kości piszczelowej prawej.

W dniu 18.03.2013r. H. M. przeszła operację, w wyniku której dokonano otwartego nastawienia złamania dalszej części kości piszczelowej prawej i stabilizacji złamania dwiema śrubami ciągnącymi, płytą blokowaną K. oraz śrubami blokowanymi (5 gąbczastych, 7 korowych).

H. M. przebywała w szpitalu do dnia 21.03. (...). Przy wypisie ze szpitala zalecono jej chodzenie przy pomocy kul bez obciążania chorej kończyny, regularną zmianę opatrunków, kontynuację ćwiczeń, przyjmowanie wskazanych leków i kontrolę w (...).

H. M. po powrocie ze szpitala przez trzy miesiące wymagała stałej opieki osób trzecich. Nie była w stanie wykonywać żadnych czynności dnia codziennego. Cały ciężar opieki nad małoletnią córką oraz czynności związane z prowadzeniem domu spoczęły na jej mężu, który w tym czasie przebywał na zwolnieniu opiekuńczym. Pomagali jej również teściowie, w szczególności opiekując się córką. H. M. mimo odbytej operacji odczuwała silne bóle nogi, poruszała się tylko przy pomocy kul. W okresie od 3.06.2013r. do 14.06.2013r. odbyła zabiegi rehabilitacyjne. W związku z leczeniem H. M. poniosła koszt zakupu leków w łącznej kwocie 63,83 zł.

W dacie zdarzenia H. M. nie była zatrudniona i nie wykonywała stałe pracy. Zdarzało się, że pracowała na gospodarstwie rolnym szwagra pomagając teściowej w różnych pracach rolnych. W tym czasie poszkodowana starała się uzyskać dofinansowanie z urzędu pracy na podjęcie własnej działalności. Wypadek i uraz nogi ograniczyły jej

aktywność i możliwość rozwoju zawodowego, gdyż H. M. nie była w stanie- z uwagi na stan zdrowia- przystąpić do konkursu o dofinansowanie planowanej działalności.

(dowód: k- 278v. w zw. z k- 104- zeznania H. M. w charakterze strony

k- 106- zeznania świadka Z. M.

k- 107- zeznania świadka S. M.

k- 18- karta leczenia szpitalnego

k- 87- karta zabiegów rehabilitacyjnych

k-22- faktura za leki)

Skutkiem doznanego dnia 13.03.2013r. urazu prawego podudzia ze złamaniem kości podudzia prawego jest długotrwały, przewlekły ból prawego podudzia, który jest następstwem uszkodzenia nerwów obwodowych na poziomie podudzia. Następstwem doznanego urazu kończyny prawej w sensie neurologicznym jest uszkodzenie nerwu strzałkowego, co stanowi 10% uszczerbek na zdrowiu poszkodowanej. Po przebytej operacji poszkodowanej pozostała blizna pooperacyjna, bez cech zeszpecenia, wokół której poszkodowana odczuwa zaburzenia czucia powierzchownego. W nodze poszkodowanej nadal pozostaje materiał zespoleniowy, którego usunięcie jest wskazane, ale niekonieczne. Proces leczenia chirurgiczno- ortopedycznego poszkodowanej został zakończony, złamanie zostało prawidłowo wyleczone.

(dowód: k- 149-152- opinia biegłego neurologa

k-179- opinia uzupełniająca biegłego neurologa

k-219- opinia uzupełniająca biegłego neurologa

k-240-242- opinia biegłego chirurga-ortopedy

k-288-289- opinia uzupełniająca chirurga- ortopedy)

Powódka w dniu 18.03.2013r. zwróciła się z roszczeniem o zadośćuczynienie oraz odszkodowanie do Towarzystwa (...) SA z siedzibą w W.- ubezpieczyciela B. M.- właściciela gospodarstwa rolnego, na którego posesji doszło do przedmiotowego zdarzenia. B. M. w dacie zdarzenia posiadał polisę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej rolników indywidualnych wykupioną u ubezpieczyciela. W odpowiedzi na powyższe ubezpieczyciel w piśmie z dnia 16.04.2013r. odmówił wypłaty świadczenia.

(dowód: k- 25-30- formularz szkody

k- 23-24, 284-285- polisa

k-310- dowód z akt szkody nr 1098868/2013- zgłoszenie szkody, odpowiedź ubezpieczyciela)

Ustalając powyższy stan faktyczny Sąd oparł się na zgromadzonym w sprawie materiale dowodowym w postaci dokumentów prywatnych złożonych przez powódkę, w szczególności dokumentacji medycznej, zgłoszeniu szkody ubezpieczycielowi, kopii polisy ubezpieczeniowej. Sąd nie znalazł z urzędu podstaw do ich podważania i uznał je za wiarygodne, nie były one też kwestionowane przez pozwanego. Ustalając okoliczności istotne dla rozstrzygnięcia zawisłej sprawy Sąd dopuścił dowód akt szkody pozwanego nr (...) oraz z opinii biegłych sądowych- lekarza neurologa i lekarza chirurga-ortopedy, a także dowód z przesłuchania w charakterze strony H. M. (k- 278v. w zw. z k-104) i świadków Z. M. (k-106) i S. M. (k-107).

Sporządzona przez biegłego sądowego - lekarza neurologa J. K. opinia z dnia 4.09.2014r. (k-149-152), uzupełniona opinią z dnia 04.11.2014r. 9k-174) i z dnia 28.01.2015r. (k-219), zawiera stwierdzenia poparte rzeczową, logiczną i spójną argumentacją. Biegły wskazuje przesłanki swego rozumowania, a podstawę jego wnioskowania stanowią przede wszystkim posiadane przez niego wiadomości specjalne, które w oparciu o badanie powódki i dokumentację zgromadzoną w aktach doprowadziły do konkluzji, iż na skutek zdarzenia z dnia 13.03.2013r. powódka doznała urazu prawego podudzia ze złamaniem kości podudzia prawego, którego następstwem neurologicznym jest uszkodzenie nerwu strzałkowego, co stanowi 10% długotrwałego uszczerbku na zdrowiu poszkodowanej.

W świetle sporządzonych opinii, mając na uwadze zgodność opinii z zasadami logiki i wiedzy powszechnej, poziom wiedzy biegłego w zakresie wiadomości specjalnych, podstawy teoretyczne opinii, sposób motywowania oraz stopień stanowczości wyrażonych w nich wniosków, Sąd uznał, iż ostatecznie i kategoriycznie ustalono obrażenia fizyczne, jakie odniosła H. M. i ich zakres oraz doznany przez nią stopień uszczerbku na zdrowiu. Wnioski zawarte w opinii nie budzą zastrzeżeń Sądu. Nie były też kwestionowane przez strony, dlatego Sąd w całości zaliczył je do materiału dowodowego będącego podstawą ustaleń w niniejszej sprawie.

Zdaniem Sądu również opinia sporządzona przez biegłego sądowego - specjalistę chirurgii urazowo - ortopedycznej A. K. z dnia 9.03.2015r. (k- 240-242), uzupełniona opinia z dnia 25.07.2015r. (k-288-290), jest rzeczowa i logiczna, poparta posiadanymi przez biegłego wiadomościami specjalnymi, który w oparciu o dokumentację medyczną i badanie poszkodowanej ustalił, że doznany przez poszkodowaną uraz kończyny ze złamaniem został prawidłowo wyleczony, a proces leczenia chirurgiczno-ortopedycznego pomyślnie zakończony powrotem powódki do pełnosprawności ruchowej. Biegły nie stwierdził trwałego lub długotrwałego uszczerbku na zdrowiu powódki. Powyższa opinia nie budzi zastrzeżeń Sądu, który uznał ją za rzetelną, sporządzoną przez specjalistę w swojej dziedzinie, zgodnie z zasadami wiedzy i sztuki fachowej, do której nie miał zastrzeżeń. Opinia nie była kwestionowana przez stronę pozwaną. Kwestionowała ją natomiast strona powodowa, która domagała się przeprowadzenia dowodu z opinii innego biegłego celem ustalenia uszczerbku na zdrowiu powódki powstałego na skutek zdarzenia z dnia 13.03.2013r. (k-262, 302). Sąd oddalił jednak zgłoszone w tym zakresie wnioski dowodowe powódki uznając, że okoliczności faktyczne istotne dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy zostały jednoznacznie wyjaśnione, a biegli powołani w niniejszej sprawie do sporządzenia opinii, opiniowali w zakresie swoich specjalności i ocenili uszczerbek na zdrowiu powódki zgodnie z posiadaną wiedzą specjalną (k- 278, 310). Dopuszczenie dowodu z opinii kolejnego biegłego prowadziłyby do nieuzasadnionej przewlekłości niniejszego postępowania.

Sąd dał wiarę zeznaniom świadków Z. M. i S. M., którzy opisali okoliczności wypadku powódki na terenie gospodarstwa (...) oraz rodzaj i stopień uciążliwości związanych z odniesionym przez nią urazem nogi i jego wpływ na aktywność życiową powódki. Świadkowie opisali również samo miejsce, w jakim doszło do upadku powódki wskazując, że do wypadku doszło na wewnętrznej drodze w gospodarstwie, ciągnącej się pod skosem, w dniu wypadku pokrytej cienką warstwą śniegu przykrywającą warstwę lodu. Miejsce to nie było odśnieżone ani posypane piaskiem. Powyższe zeznania świadków były spójne i logiczne, wzajemnie się uzupełniały, znalazły odzwierciedlenie w zeznaniach samej powódki H. M., którym Sąd przydał walor wiarygodności w całości, nie znajdując podstaw do ich zakwestionowania. Powyższe zeznania strony i świadków obrazują sytuację powódki, w jakiej znalazła się na skutek zdarzenia z dnia 13.03.2013r. i odczuwane przez nią dolegliwości bólowe i cierpienie psychiczne w związku z doznany urazem. Zeznania te znajdują poparcie w całokształcie materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie.

Mając na uwadze powyższy stan faktyczny stwierdzić należy, iż stan faktyczny niniejszej sprawy, tj. okoliczności przebiegu zdarzenia, w związku z którym powódka domagała się odszkodowania i zadośćuczynienia, nie był kwestią sporną pomiędzy stronami.

Pozwany nie podważał wskazywanych przez powódkę okoliczności, w związku z którymi doznała ona szkody na osobie. Kwestia sporna między stronami sprowadza się natomiast do odmiennej oceny, czy w niniejszej sprawie zachodzą okoliczności uzasadniające odpowiedzialność ubezpieczyciela i czy umowa ubezpieczenia, na którą powoływała

się powódka, obejmuje zdarzenie będące przedmiotem niniejszego procesu, a w konsekwencji czy powódka jest uprawniona do żądania spełnienia świadczenia przez pozwanego ubezpieczyciela.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo nie zasługuje na uwzględnienie.

Stosownie do treści przepisu art. 9 ust. 1 ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych (...) z dnia 22 maja 2003r. (tj. Dz.U. z 2013, poz. 392 ze zmianami), umowa ubezpieczenia obowiązkowego odpowiedzialności cywilnej obejmuje odpowiedzialność cywilną podmiotu objętego obowiązkiem ubezpieczenia za szkody wyrządzone czynem niedozwolonym oraz wynikłe z niewykonania lub nienależytego wykonania zobowiązania, o ile nie sprzeciwia się to ustawie lub właściwości (naturze) danego rodzaju stosunków. W myśl przepisu art. 19 ust. 1 ustawy poszkodowany w związku ze zdarzeniem objętym umową ubezpieczenia obowiązkowego odpowiedzialności cywilnej może dochodzić roszczeń bezpośrednio od zakładu ubezpieczeń.

Powyższe przepisy są konsekwencją regulacji zawartej w kodeksie cywilnym, gdzie w przepisie art. 822 §1 kc stwierdzono, że przez umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej ubezpieczyciel zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, wobec których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający lub ubezpieczony. Uprawniony do odszkodowania w związku ze zdarzeniem objętym umową ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej może dochodzić roszczenia bezpośrednio od ubezpieczyciela (art. 822 §4 kc).

Powyższa regulacja wskazuje, iż wyrządzenie szkody skutkuje powstaniem więzi materialnoprawnej między poszkodowanym a ubezpieczycielem. Powstanie szkody powoduje zarówno po stronie ubezpieczyciela jak i ubezpieczającego odpowiedzialność o charakterze akcesoryjnym, gdzie ubezpieczyciel i ubezpieczający nie odpowiadają wprawdzie solidarnie, ale zapłata przez jednego z nich zwalnia pozostałego. Stąd jest to tzw. odpowiedzialność in solidum, która istnieje od chwili ustalenia obowiązku naprawienia szkody osobie poszkodowanej. Zakres odpowiedzialności ubezpieczającego jest zatem tożsamy z zakresem odpowiedzialności ubezpieczonego, przy czym odpowiedzialność ta może być oparta na zasadzie winy lub ryzyka. Odpowiedzialność ta sięga tak daleko, jak odpowiedzialność cywilna ubezpieczającego.

W niniejszej sprawie pozwany Towarzystwo (...) SA z siedzibą w W. udzielił ochrony ubezpieczeniowej B. M., z którym zawarł umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej rolników z tytułu posiadania gospodarstwa rolnego z dnia 28.12.2012r. na okres od 01.01.2013r. do 31.12.2013r. Odpowiedzialność ubezpieczyciela w tym zakresie została określona w przepisie art. 50 ust.1 ustawy z dnia 22 maja 2003r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych. W myśl tego przepisu, z ubezpieczenia OC rolników przysługuje odszkodowanie, jeżeli rolnik, osoba pozostająca z nim we wspólnym gospodarstwie domowym lub osoba pracująca w gospodarstwie rolnym rolnika są obowiązani do odszkodowania za wyrządzoną w związku z posiadaniem przez rolnika tego gospodarstwa rolnego szkodę, której następstwem jest śmierć, uszkodzenie ciała, rozstrój zdrowia bądź też utrata, zniszczenie lub uszkodzenie mienia. Kluczowe dla określenia zakresu ubezpieczenia OC rolników jest użycie przez ustawodawcę sformułowania "szkoda związana z posiadaniem gospodarstwa rolnego". Określenie to oznacza bowiem, że ubezpieczenie nie obejmuje całej odpowiedzialności cywilnej osób objętych ubezpieczeniem. Przedmiotem ubezpieczenia jest jedynie odpowiedzialność za szkody związane z posiadaniem gospodarstwa rolnego. Jej powstanie musi zatem pozostawać w funkcjonalnym związku z tym gospodarstwem i jego prowadzeniem (por. wyrok SN z dnia 05.06.2014r. w sprawie IV CSK 581/13, LEX nr 1498823). Oznacza to, że ubezpieczyciel nie będzie odpowiadał za szkody związane z inną sferą aktywności osoby ubezpieczonej, w szczególności za szkody związane z prowadzeniem przez ubezpieczonego innej działalności gospodarczej niż działalność rolnicza czy też ze sferą jego życia prywatnego. Z treści wyroku Sądu Apelacyjnego w Białymstoku z dnia 30 kwietnia 2012r. wydanego w sprawie I ACa 730/11, (OSAB 2012/2-3/15-23) jednoznacznie wynika, że nie każdy rodzaj korzystania z poszczególnych składników majątkowych wchodzących w

skład gospodarstwa rolnego może być uznany za równoznaczny z jego posiadaniem, a tylko taki, który jest związany z jego funkcjonowaniem jako zorganizowanego kompleksu gospodarczego.

Mając na uwadze powyższe Sąd ocenił, że w okolicznościach niniejszej sprawy, nie zachodzą podstawy odpowiedzialności rolnika B. M. za szkodę poniesioną przez H. M. w dniu 13.03.2013r., a w konsekwencji nie zachodzą podstawy odpowiedzialności ubezpieczyciela. Nie została bowiem spełniona przesłanka odpowiedzialności z art. 50 op.cit. ustawy. W szczególności, powódka nie wykazała, aby do wypadku w dniu 13.03.2013r. doszło w związku z posiadaniem i prowadzeniem przez B. M. gospodarstwa rolnego. W ocenie Sądu szkoda powódki powstała w sferze życia prywatnego ubezpieczonego, czego nie obejmuje zawarta pomiędzy nim a pozwanym umowa. Do wypadku doszło wprawdzie na terenie gospodarstwa rolnego ubezpieczonego, ale nie w związku z posiadaniem i prowadzeniem tego gospodarstwa. Szkoda, której powódka doznała, nie miała żadnego związku z ruchem gospodarstwa rolnego (art. 435 §1 kc). Przedmiotem ubezpieczenia nie jest bowiem każda forma aktywności rolnika w tym zwłaszcza życie rodzinne czy towarzyskie, czy nawet prowadzenie innego rodzaju, pozarolniczej działalności. Powódka, będąc szwagierką ubezpieczonego, odwiedzała swoich teściów i przechodziła tylko przez posesję ubezpieczonego tzw. drogą na skróty, aby odwiedzić teściów i w drodze powrotnej przewróciła się na oblodzonej, nieodśnieżonej drodze, doznając szkody w postaci urazu nogi ze złamaniem. Zdarzenie to, w świetle cytowanych przepisów, nie było objęte ochroną ubezpieczeniową pozwanego, a zatem w konsekwencji ubezpieczyciel nie ponosi odpowiedzialności za skutki zdarzenia z dnia 13.03.2013r.

Wobec powyższych stwierdzeń, a także mając na uwadze, iż obowiązek przedstawienia dowodów spoczywa na stronach (art. 3 kpc), a ciężar udowodnienia faktów mających dla rozstrzygnięcia sprawy istotne znaczenie (art. 227 kpc) spoczywa na stronie, która z faktów tych wywodzi skutki prawne (art. 6 kc), Sąd ocenił, iż roszczenie powódki nie zasługuje na uwzględnienie. Nie zachodzą bowiem przesłanki do jego uwzględnienia w sytuacji, gdy zdarzenie, na podstawie którego powódka opiera swoje żądanie, nie zostało objęte ochroną ubezpieczeniową.

Mając na uwadze powyższe, na mocy art. 805 §1 kc a contrario w zw. z art. 50 ust. 1 powołanej ustawy Sąd orzekł, jak w punkcie I sentencji wyroku, oddalając powództwo.

Jednocześnie przepis art. 108 §1 kpc nakazuje Sądowi rozstrzygać o kosztach w każdym orzeczeniu kończącym sprawę w instancji.

Zgodnie z treścią art. 98 kc strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony (koszty procesu). Do niezbędnych kosztów procesu zalicza się m.in. poniesione przez stronę koszty wynagrodzenia profesjonalnego pełnomocnika reprezentującego ją w sprawie.

W niniejszej sprawie pozwany był reprezentowany przez adwokata, dla którego stawka minimalnego wynagrodzenia - w myśl §6 pkt 6 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28.09.2002r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenie przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu, przy wartości przedmiotu sporu powyżej 50.000 zł do 200.000 zł, wynosi 3.600 zł. Pozwany poniósł też opłatę administracyjną od udzielonego pełnomocnictwa w wysokości 17 zł oraz uiścił zaliczkę na poczet wynagrodzenia dla biegłego w wysokości 500 zł.

Mając więc na uwadze wynik procesu, Sąd w punkcie II wyroku zasądził od powódki na rzecz pozwanego kwotę 4.117 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania.

W myśl przepisu art. 83 ust.2 w zw. z art. 113 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych z dnia 28.07.2005r. w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie Sąd orzeka również o poniesionych tymczasowo przez Skarb Państwa wydatkach, których strona nie miała obowiązku uiścić, obciążając nimi przeciwnika. W niniejszej sprawie koszt wynagrodzenia dla biegłych za sporządzenie opinii w sprawie wyniósł łącznie 1.468,99 zł. Powódka (obok pozwanego) uiściła zaliczkę na poczet wynagrodzenia dla biegłych w wysokości 500 zł. Tym samym pozostała część wynagrodzenia w wysokości 468,99 zł została wypłacona ze środków Skarbu Państwa. Mając zatem na uwadze powyższe procesu Sąd,

na mocy art. 108 §1 kpc w zw. z art. 98 kpc, kierując się zasadą odpowiedzialności za wynik procesu orzekł, jak w punkcie III wyroku zasądzać od powódki na rzecz Skarbu Państwa- Sądu Rejonowego w Kościerzynie kwotę 468,99 zł tytułem zwrotu wydatków poniesionych tymczasowo przez Skarb Państwa.

SSR Magdalena Lemańczyk- Lis

ZARZĄDZENIE

1. odnot. w rep.C i kontrolce uzasadnień
2. odpis doręczyć zgodnie z wnioskiem
3. z wpływem lub za 14 dni

K., 2016-01-19